

Mødet den 19. Februar 1914.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Marthin Hansen og N. Joh. Laursen.

1. (J. Nr. 469—1913). Fra Sagfører Kragh Møller forelaa følgende Skrivelse af 14. Februar 1914 vedrørende **Sagen mellem Byraadet og A/S Frichs, Aarhus Oliemølle, lim. og A/S Dansk Ilt- og Brintfabrik** om disse Fabrikers Krav om at tage Vand fra Aarhus Aa:

»Efter modtagen Meddelelse om, at Byraadet havde vedtaget at tiltræde det i min ærbødige Skrivelse af 9. December f. A. anbefalede Forslag til en mindelig Overenskomst mellem Byraadet og A/S Frichs, Aarhus Oliemølle, lim. og A/S Dansk Ilt- og Brintfabrik vedrørende disse Fabrikers Krav om at indtage Vand fra Aarhus Aa, blev et med Forslaget overensstemmende Forlig under 8. f. M. indgaaet for den paa bemeldte Fabrikers Begæring nedsatte Landvæsenskommission.

Ved en samme Dag afsagt Kendelse fastsatte Kommissionen dernæst det Kvantum Vand, paa den ene Side A/S Frichs, paa den anden Side Aarhus Oliemølle og Ilt- og Brintfabriken maatte benytte til henholdsvis 500 m³ og 5000

m³ pr. Døgn — altsaa bestemt begrænset Kvanta, hvis Størrelse er ubetydelig i Forhold til Aaens samlede Vandføring.

Jeg har nu erholdt en Udskrift saavel af Kendelsen som af det forommeldte til Landvæsenskommissionens Protokol indgaaede Forlig. Denne Udskrift vedlægges tillige med Afskrift af Proceduren under Sagen m. v., hvorhos jeg henviser til det i min fornævnte Indstilling af 9. December f. A. anførte, hvorved jeg især henleder Opmærksomheden paa, at den stedfundne Overenskomst ikke skal præjudicere Spørgsmaalet om Aarhus Kommunes Ret til forud for de nævnte Fabriker at bruge af Vandet i Aarhus Aa.

Jeg vedlægger min Regning for Sagen.

Jeg undlader derhos ikke at gøre opmærksom paa, at efter Udtalelser — navnlig fra Amtsvandinspektøren — paa de i foranstaaende Anledning stedfundne Landvæsenskommissionsmøder maa man være forberedt paa, at der i en ikke fjern Fremtid vil blive rejst Krav om Forandring i Højden af Grundbjælken ved Slusebroen sandsynligvis i Forbindelse med det store Projekt, der for et Par Aar siden var fremme, om Afvandingen af Aa-Arealerne. I saa Fald vil det formentlig blive paakrævet at faa en endelig Afgørelse af hele Spørgsmaalet om den virkelige Betydning af Kontrakten af 1870 mellem Møller Weis og Aarhus Byraad, og af Hensyn til de derved opstaaende Spørgsmaals store Vanskelighed vilde det formentlig være formaalstjenligt, at man allerede nu foranstaltede de til Spørgsmaalenes Besvarelse fornødne juridiske Forundersøgelser foretage.

Til Efterretning.

2. (J. Nr. 568—1913). Andragende fra Lærerinde Sofie Brill om **Nedsættelse i Timetal** i Henhold til Skoleplanens § 10.

Bevilgedes.

3. (J. Nr. 566—1913). Indstilling fra Budgetudvalget at der **bevilges Assistent Agger et Gratiale paa 300 Kr.** for Ekstraarbejde under Kommunebogholderens Forfald.

Indstillingen vedtoges.

4. (J. Nr. 570—1913) Andragende fra Politibetjent Nr. 47 Jørg. Ant. Jørgensen om **Afsked med Pension** paa Grund af Svagelighed.

F o r m a n d e n oplyste, at Lægen mente, at Jørgensen ikke kunde bestride sin Bestilling, men at Politimesteren dog ikke vilde give ham hans Afsked, men foreslog, at han foreløbig frit blev indlagt til Observation paa Kommunehospitalet.

M o u s t e n bemærkede, at Jørgensen var en helt ung Mand, som gjorde Indtryk af at være rask bortset fra, at han af og til havde et lille Anfald. Jørgensen havde ansøgt om Friplads paa Kommunehospitalet, men Udvalget havde afslaaet Andragendet. Det rigtigste vilde vist være at vente med Afskedigelsen.

S i m o n s e n mente, at Andragendet burde afslaaes. Der havde tit i Byraadet lydt Røster om, at Politimesteren var vel villig til at bevilge Afsked, naar Betjentene ønskede det. Man havde henstillet til Politimesteren at holde lidt igen, og det havde han nu gjort i det foreliggende Tilfælde. Man kunde heraf skønne, at Politimesteren bestræbte sig for at rette sig efter Byraadets Ønsker.

F o r m a n d e n fandt det rigtigst rent ud at afslaa Andragendet, selv om Politimesteren vel

nok mente, at Jørgensen burde indlægges paa Hospitalet paa Kommunens Bekostning.

M o u s t e n syntes ikke, man kunde bevilge Jørgensen gratis Ophold. De 3 første Maaneder havde Jørgensen sin Løn fuldt ud, og skulde Indlæggelsen strække sig derudover, kunde Byraadet jo bevilge ham Løn for endnu en Tid.

Afsked kunde ikke bevilges.

5. (J. Nr. 449—1913). Spørgsmaal om hvorvidt der skal foretages en Udvidelse af **Pavillonen i Riis Skov.**

F o r m a n d e n erindrede om, at Byraadet i sin Tid havde overvejet, hvad der skulde gøres med Hensyn til Pavilloner i Riis Skov, og at man da nærmest havde tænkt sig at opføre en stor og tidssvarende Pavillon ovenfor »Salonen«. Da man saa skred til at bygge Pavillonerne i Marselisborg Skov, blev Planen foreløbig stillet i Bero, men Tanken var dog, at der i Riis Skov kun skulde være een Pavillon, og at de andre skulde nedlægges. Da man imidlertid fik et nogenlunde godt Tilbud om Leje af »Pavillonen«, sluttede man Lejemaal for 5 Aar, saaledes at Lejeren skulde paatage sig Vedligeholdelsen. Der var nu gaaet 2 Somre siden, Pavillonen var meget brøstfældig, og forskellige Forhold som f. Eks. Klosetforholdene var saaledes, at man daarligt kunde være det bekendt. Dertil kom, at Lejeren efterhaanden havde oparbejdet en ret god Forretning, og Lejen var steget til 12—1300 Kr. og vilde vist endda kunne forhøjes, hvis Byraadet vilde sætte noget ind derpaa. Fra Lejeren var der nu kommet Andragende om Indlæg af W. C. og visse andre Foranstaltninger til en Udgift paa ca. 7000 Kr. Heraf kunde det nok tænkes, at Ry-

raadet vilde afholde en Del. mod at Lejeren forrentede Beløbet med en halv Snes Procent. I Skovudvalget var imidlertid nu Spørgsmaalet rejst om at vende tilbage til den oprindelige Tanke: at faa en større Pavillon anlagt. Dette Spørgsmaal maatte selvfølgelig først afgøres, for hvis Byraadet kunde slutte sig til denne Tanke, vilde der ingen Mening være i at anvende en Del Penge til den gamle Pavillon. Herom var det, at Udvalget gerne vilde høre Byraadets Medlemmer udtale sig.

M i k a e l J o h a n s e n bemærkede, at det, da det blev vedtaget at bygge de 2 Pavilloner i Marselisborg Skov, blev gjort gældende, at de 3 Pavilloner i Riis Skov skulde nedlægges og en ny stor Pavillon bygges, men skulde man nu skride til at opføre en saadan ny Pavillon, vilde der ingen Mening være i at bekoste 7000 Kr. paa den gamle. Taleren vilde anbefale, at Riis Skov fik en tidssvarende Pavillon omtrent som den ved Ørnereden. Den nordlige Bydel kunde nok fortjene det. Vedtog man at bevilge de 7000 Kr. til »Pavillonene«, havde man dermed besluttet ikke at opføre en ny Pavillon i Riis Skov de første 10 Aar. Naturligvis maatte det være en Forudsætning, hvis man bevilgede de 7000 Kr., at Lejen skulde sættes op til et Par Tusinde Kroner.

F o r m a n d e n udtalte, at det ikke var Meningen, at de 7000 Kr. skulde bevilges nu. Udvalget vilde kun vide, hvilken Vej Byraadet ønskede at gaa.

J a k o b J e n s e n troede nok, der var stærkt delte Meninger om, hvad man skulde foretage sig i Riis Skov med Hensyn til Pavilloner. Da Pavillonerne i Marselisborg Skov blev byggede,

havde Taleren udtalt, at han ikke vilde være med til at bygge flere Pavilloner foreløbig. Marselisborg Pavillonerne var blevet meget dyrere end beregnet. Til Pavillonen i »Varna« var der blevet budgetteret 80000 Kr., men brugt næsten 150000 Kr. Naar man nu fra en vis Side for lidt siden havde talt imod at udvide Kommune-hospitalet, kunde det vel heller næppe tænkes, at de samme Folk vilde gaa med til at bevilge 100000 Kr. til en ny Pavillon. Man burde lade Spørgsmaalet om Opførelse af en ny Pavillon hvile nogen Tid og i Stedet foretage en Udvidelse og Reparation af »Pavillonen«. At denne var blevet saa forfalden, maatte animere Byraadet til aldrig mere at leje sine Bygninger ud saaledes, at Lejeren skulde vedligeholde dem. Dersom man vedtog at bevilge de 7000 Kr., eller hvad det nu vilde koste at istandsætte »Pavillonen«, noget bestemt Overslag forelaa jo ikke, maatte Beløbet tages af Budgettet.

P. Petersen var principielt en Tilhænger af, at der blev bygget en ny Pavillon i Riis Skov, men kunde, da han ingen Tro havde til, at den ny Pavillon blev til noget foreløbig, anbefale at sætte »Pavillonen« i Stand, saaledes at den kunde blive nogenlunde ordentlig. Som »Pavillonen« nu var, kunde man ikke være den bekendt. Naar Lejeren skulde amortisere og forrente den store Del af Udgiften, vilde denne nok være overkommelig. Noget andet var, om Lejeren kunde stille den fornødne Garanti, men det maatte selvfølgelig Skovudvalget sørge for.

M i k a e l J o h a n s e n hævdede, at hvis man ikke byggede en ny Pavillon, vilde »Salonen« ikke blive nedlagt de første 10—15 Aar, uagtet Forholdene ved den Sommeraftener langt fra var

heldige. Man kunde ikke sammenligne et Sygehus med en Skovpavillon, da den sidste dog gav nogen Indtægt. Motiveringen for Opførelsen af Pavillonerne i Marselisborg Skov havde været, at de vilde give Byen nogen Fordel ved at trække Turister her til. Pavillonen ved »Varna« kunde sikkert efterhaanden komme til at give noget mere. Navnlig hvis Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse vilde sørge for, at der kom Sporvej derud.

De faldne Udtalelser toges til Efterretning.

